

Tuletõrje Teated

Üleriiklise
Tuletõrjeliidu
väljaanne.

Varandused ja väärtused ei tekki üle öö, vaid nende soetamine nõuab aastaid ja aastakümneid. Just see asjaolu kohustab varanduste omanikke neid ootamata õnnetuste vastu kindlustama.

Seda toimetate kõige soodsamatel tingimistel

Eesti omavalitsuste kinnitusseltsis

„OMA”

kus igasugu liikumata ja liikuva varanduse kinnitusi

tuleõnnetuste vastu

igasuguses väärtuses kindla vastutuse all teostatakse.

Kinnitusele antud riisikod kinnitatakse edasi suuremates väljamaa seltsides.

Kinnitusseltsi, kui omavalitsuste ettevõtte tegevusest saadud tulu läheb omavalitsuste kaudu rahvale tagasi.

Seltsi juhatus Tartus, Riia t. 41, omas majas, kõnetr. 3-44 ja 5-62.

Peaagentuur: Tallinn, Harju tänav 48, kõnetraat 18-58.

Agendid kõigil pool.

Agendid kõigil pool.

Hüdropuldid

Tule alguses on kõige hõlpsam tuld kustutada hüdropuldiga.

Tuletõrjed, kandke hoolt et igas külas, igas talus, igas majas oleks hüdropult.

Tuletõrje Liidu laos on neid igal ajal saada.

Hinnad:

Kr. 35.— kuni kr. 40.—

TULETÕRJE TEATED

Kuukiri.

Toimetus ja talitus Tallinnas, Pikk t. nr. 43.

Tel. 579. Äritunnid k. 1/29 h. — k. 4 p. l.

Aadress igasugustele saadetistele: Tallinna, Pikk t. 43, Kuukiri „Tuletõrje Teated“.

Tellimishind: aastatellijaille, kes tellimishinna ette tasuvad 1 kr., teistele 1 kr. 20 senti.

Vastutav toimetaja A. Pirker.

Väljaandja: Üleriikline Tuletõrje Liit.

Kuulutuste hind (krooni).

	1 lhk.	1/2 lhk.	1/4 lhk.	1/8 lhk.
Kaane väliskülj ja teksti keskel	45	23	12	6
Kaane sisekülgedel	37	19	10	5
Teksti järele . . .	30	15	8	4

Hinnaalandus kuulutuse ilmumisel järjest 3—5 korda 5%
6—11 korda 15%, ja 12 korda 25%.

Nr. 7 (66).

JUULI 1930.

8. aastakäik.

Sisu:

Tuletõrje Liidu aasta peakoosolek Võrus. — Tulekaitse nädal. — Tulekaitse nädala tähtsusest. — Hoolsusmärkide saajad. — Tulek'ndlustus 1928 a. — Tulekaitse ja selle tähtsusest. — Eesti tuletõrjujad Belgias. — Soome Tuletõrje Liit kahekümne aastane. jne.

Tuletõrje Liidu aasta peakoosolek Võrus.

Tänavune Tuletõrje Liidu aasta peakoosolek peeti 15. juunil, Võrus. Juba laupäeval, 14. juunil sõitsid Liidu juhatused liikmed Võrru, kus juhatused koosolek peeti. Raudteejaamas olid neid vastuvõtmas Võru tuletõrje aukompanii ja muusika koor.

Suurem osa esitajaid sõitis Võrusse pühapäeva hommikuste rongidega. Jaamas oli vastus Võru tuletõrje ühes oma peamehe hra Spohriga. Muusikaga tervitati tulijaid. Jaamast sõideti autodega ja omnibussiga „Kandle“ seltsimajasse, kus Võru tuletõrje liikmed ühingu esitajad juhatasid korteritesse. Puhkamiseks kaua aega ei jatkunud, ainult paar tundi, sest kell 8. algas Võru tuletõrje manööver pritsimaja ees, turu platsil. Kella 1/2 9. ajal tulid manöövri kohale Võrus viibijad tuletõrjete esitajad ühes Liidu juhatused liikmetega. Liidu esimees hra A. Punga tervitas Võru tuletõrjujaid. Pärast seda lahkusid Võru tuletõrjujad platsilt ja kadusid kõrval tänavatesse.

Varsti hakkas pritsimaja kohalt paksu suitsu tõusma, pritsimaja „põles.“ Viibimata löödi hädakella. Umbes minuti või paari pärast algasid pritsid tulekahju kohale jõudma. Tuututades kihutas kohale tuletõrje auto, jookstes tulid käsipritsi jaoks oma pritsi-

dega, ronijad redelitega, korrapidajad ja sanitarid; veemuretsejad veevedajatega olid samuti ühel ajal pritsidega kohal. Võrus ei ole veevärki, vesi tuleb juure vedada aamidega. Kiiresti seati pritsid korda, ühendati voolikud ja juhiti veejoad „põlevale“ majale. Ronijad seadsid oma redelid pritsi maja torni külge ja varsti askeldasid läikivate kiivritega mehed pritsimaja katusel ja tornis.

Kella 9—1/2 10. oli manööver läbi. Liidu esimees A. Punga tänas Võru tuletõrjujaid kordaläinud tulekustutusproovi eest, mis näitas et Võru tuletõrje on alati valmis, võitlusesse astuma oma vaenlasega.

Kuna koosoleku algus oli määratud kella 12 peale, kasutasid kaugemalt Võrusse sõitnud tuletõrjujad vaheaega selleks, et sõita Munamäele ja Rõugesse, vaatama ilusamaid maakohi Eestis. Munamäel käisid pea kõik tuletõrjujad, mõned olid teinud huvireisu isegi Petserrisse.

Koosoleku alguseks oli „Kandle“ seltsi ruumid tuletõrjujaid tungil täis, kinnitati keha, sest algas kibe töö, mis kestis ilma vaheajata üle kuue tunni.

Koosoleku alguseks oli kokku tulnud 139 ühingu esitajat, 52. ühingu poolt.

Koosoleku avas Liidu esim. A. Punga:

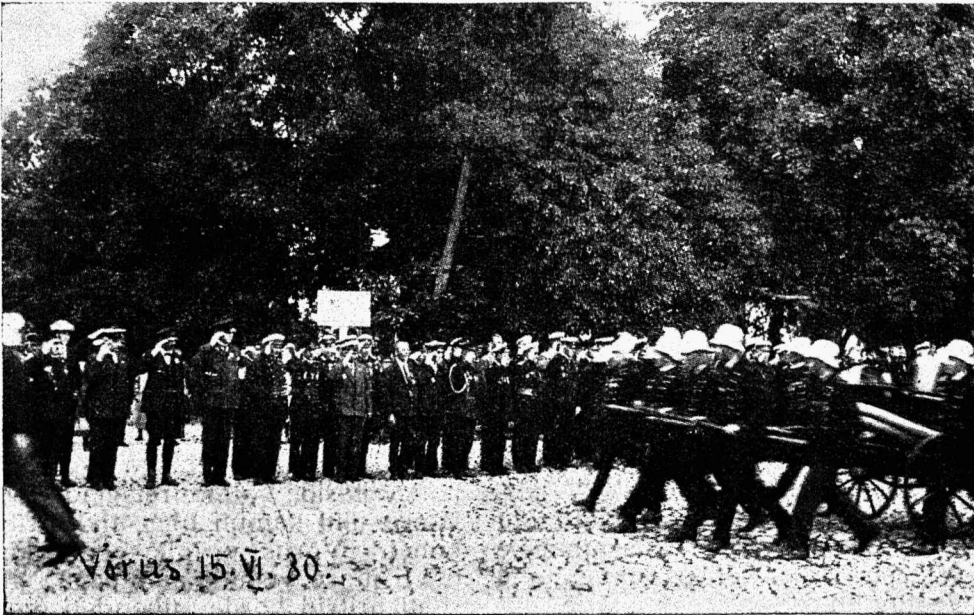
„Mul on au Teid tervitada Tuletõrje Liidu nimel. Rõõmustan, et nii rohkel arvul olete kokku tulnud, see näitab, et Teil on suur huvi asja vastu, mis meile kõigile tähtis.“

Sellejärele tervitas koosolekut Võru linna esitaja: „Esimest korda on Võru linnal au vastuvõtta tuletõrje juhte üle kogu maa, kes valvel ligemise elu ja vara kaitsmisel. Soovin koos-

Juhatama hakkab O. Allik. Protokolli kirjutajateks valitakse Treiberg, Kivi ja Kont.

Mandaat komisjoni valitakse: Reinhardt, Meltsas, Schischko, Spohr ja Reimann.

Arutusele tuleb Liidu 1929. a. aruanne. Kuna aruanne on ilmunud Liidu häälekandjas: „Tuletõrje Teated“ ei soovita selle ettelugemist, kuid soovi-

Võru tuletõrje manööver.

Tuletõrjujad marsivad võraste eest paraadi marsil läbi.

olekule kordaminekut, et teie ennestalgav töö tagajärgi annaks.“

Liidu esimees A. Punga avaldab tänu Võru linnale avaldatud tervituste ja soovide eest.

Võru tuletõrje esimees S. Songi: „Soovin Võru vabatahtliku tuletõrje ühingu nimel Tuletõrje Liidule õnne, oleme õnnelikud, et Liit oma teist aasta kümnet algab koosolekuga Võru linnas. Olge tervitatud Võru tuletõrje nimel, Teie hra esimees, Liidu juhatus ja kõik kaasvõitlejad.“

Esimees Punga tänab Songit tervituse eest ja teeb ettepaneku Rohtu- ja siseministrile Anderkopile, saata järgmine telegramm: „Üleriikline Tuletõrje Liidu aasta peakoosolek palub vastu võtta tervituse ja täielise lugupidamise avalduse.“

Ühel häälel valitakse C. Stockmari ettepanekul koosoleku juhatajateks S. Songi, O. Allik ja J. Toffelmann.

takse Liidu juhatuse tegevuse aruannet.

Asjaajaja V. Peterson kannab lühidalt ette juhatuse tegevuse aruande. Samuti kuulatakse ära revisjoni komisjoni protokollid.

Aruande kohta võtab pikemalt sõna H. Klaus ja esitab rea küsimusi, mille kohta palub seletust. Ka veel mitmed teised saadikud esinevad küsimustega:

Küsimuste kohta annavad seletust esimees A. Punga ja instruktor A. Pirker. Kui nende poolt küsimused selgitatud ja veel mitmelt poolt sõna võetud, võtab koosoleku juhataja O. Allik läbirääkimistel avaldatud sooviavaldused kokku:

Kaup tuleks edaspidi tellida võimalikult otsekohe vabrikutest.

Üksikutele tuletõrje ühingutele võlgu müüdnud kaubad peaks kui mitte vekslitega, siis vähemalt võlakohustustega kindlustatud olema.

Seisma jäänud kirjanduse amortisatsiooniks tuleks igal aastal 10—20% maha kirjutada, kirjanduse väärtusest.

Liidu juhatuse töös peaks ühtlus valitsema.

Rahalise aruande kõrval peaks olema ka juhatuse seletus.

Ühes vastuvõetud sooviavaldustega kinnitab koosolek 1929. a. aruande.

Arutusele tuleb 1930. a. eelarve. A. Punga ettepanekul otsustatakse ladu kulusid 1200 krooni pealt vähendada 500 krooni peale. Muus osas kinnitatakse eelarve muutmatult.

Järgnevad valimised põhikirja järele. Liisu läbi on juhatusest lahkunud: A. Treiberg, S. Songi ja K. Lorenz. Juhatuse poolt tehakse ettepanek, vanad tagasi valida.

Keegi maaühingute esitaja: „Liidu juhatuses puudub maa ühingute esitus, sellepärast tuleks sinna nüüd valida vähemalt üks maaühingute esitaja.“

A. Punga: Liidu juhatust töötab just maa ühingute huvides.

Kandidaatideks pannakse ette Rossmann Kilingi-Nõmmelt ja H. Klaus Tall.

Evertson: Valga koosolekul oli sama küsimus arutusel. Maaühingute esitaja olemisest Liidu juhatuses ei ole mingit suuremat tulu maaühingutele. Linna ühingud on paremini organiseeritud, mis suudab maaesitaja seal teha.

Kinnisel häälet. said hääli: S. Songi 91 h., K. Lorenz 77 h., H. Klaus 72 h., A. Treiberg 42., Rossmann 24 häält. Sellega juhatusesse valit. Songi, Lorenz ja Klaus.

Revisjoni komisjoni valiti lahtisel hääletamisel: Palm, Hausvalter, Siska, Kont ja Rebane.

Tuleb arutusele rahalise loterii toimepanemise küsimus. Loterii kohta annab seletust A. Pirker.

Läbirääkimistel avaldatakse soovi, et rahaline loterii igal aastal saaks korraldatud ja samal viisil nagu kaitseliidu loterii.

Koosolek otsustab Liidu juhatust volitada loterii korraldamiseks nõutada valitsuselt luba.

Tulekaitse nädala korraldamisest annab seletust A. Pirker. On kavatsus korraldada 23.—31. aug. tulekaitse nädal nagu Saksamaal ja mujal väljamaal. Koosolek kiidab kavatsuse heaks.

Koosolekul tekkinud küsimuste ja läbirääkimiste all, võtab Kivi sõna, tulekahjudest, mis viimasel ajal nii sagedasti ette tulevad, ja mis alguse

saavad omaniku süütamisest. Kõneleja arvates on siin süüdi ka kindlustusseltside agendid, kes kinnitavad väärtuseta hooneid kalli hinnaga. Tuleks pöörata kõikide kindlustusseltside poole, et nad oma agentide valimisega ettevaatlikumad oleks. Ühtlasi tuleks pöörata kohtu- ja siseministri poole, et sarnasele asjale saaks piir pandud.

Kont: Nüüd on palju vanu reehooneid, mis on üleaarused hooned ja need põlevad, kuna neid ei ole vaja. Kindlustusseltsid ei saa siin midagi teha.

A. Pirkeri ettepanekul otsustatakse kõik märgukirjad, mis varemalt valitsusele saadetud, aga seni tagajärjeta jäänud, uuesti korrata.

J. Kross: Poliisi tingimused on juba niisugused, mis provotseerivad põletamisele. Need tuleks muuta.

Keegi saadik soovib, et Liidu juhatust annaks välja mõne väiksema käsiraamatu, kus sees oleks riviõppus ja muud asjad mis tarvilikud lihttuletõrjajale. Praegune käsiraamat on liig suur ja rohkem juhtide tarbeks.

Koosolek otsustab, et juhatust seda teadmiseks võtab.

A. Pirker teatab, et juhatusel juba ongi sarnane kavatsus.

Keegi tõstab küsimuse üles, et juhatust mundrite ühtlustamise ja lihtsustamise kava uuesti arutusele võtaks. Meie tuletõrjuja munder on liig kirju, liig palju „kassikulda“. Soomlastel on üsna lihtsad ja siiski kenad mündrid.

J. V a g a soovib hoolsusmärkide andmisel rohkem tähelepanu pöörata teenete peale. Liidu juhatuses nõutakse aastaid ja liig vähe vaadatakse teenete peale.

Sellele vastab A. Punga: Iseäraliste teenete eest antakse välja aumärgid aastate peale vaatamata.

Järgneb E. Bretti kõne, „Tulekaitsest ja selle tähtsusest“, mis ilmub „Tuletõrje Teatedes“.

Lõpuks loetakse ette tervitus telegrammid.

Esimees A. Punga lõpetab koosoleku, tänab kõiki tehtud asjaliku töö eest, öeldes et lahkub tänavuselt koosolekult suurema rahulduse ja kindluse tundega, kui kunagi varemalt.

Avaldatakse t ä n u Võru tuletõrjele lahke vastuvõtu ja tehtud eeltööde eest.

Õhtul koguvad kõik ühingute esitajad Võru jaama. Saatmas on Võru tuletõrje pere. Muusika helidel ja elagu hüüetel lahkub rong Võrust.

Tulekaitse nädal.

Liidu juhatuse otsusel peetakse tulekaitse nädal 23—31 augustini. Tulekaitse nädala eesmärgiks on, teha võimsat kihutustööd tulekahjude vähendamiseks. Tuleõnnetuste põhjustest teame, et suuremat osa tulekahjusid oleks võimalik ärahoida. Kõige rohkem tulekahjusid sünnib hooletuse ja korratute tuleasemete läbi. Üldse on tulekahjude põhjuseks inimlikud nõrkused ja pahed. Nende inimlike nõrkuste ja pahede vastu tuleb võidelda ja selleks tuleb igal tuletõrjajal tulekaitse nädalal tegevusesse astuda. Tuleb seletada, mis teha, et tulekahjud väheneksid.

Et tulekaitse nädal hästi korda läheks, selleks tuleb juba nüüd kohe algada ettevalmistusi. Tuletõrje ühingu peaksid kaasa tõmbama ka teised kohalised seltsid ja organisatsioonid. Linnades kus mitu tuletõrje organisatsiooni, tuleb neil ühiselt nõupidada, kuidas tulekaitse nädalat nii korraldada, et see oma ülesannet täidaks. Nii siis tuleks tuletõrje ühingutel viibimata moodustada tulekaitse nädala korraldavad komisjonid ehk komiteed ja sinna koopteerida ka tegelasi teistest organisatsioonidest

Mida peaks tulekaitse nädalal tegema? Tuleks korraldada tuletõrje rongikäike muusikaga. Kus läigivad kiivrid ja mürtsub muusika, sinna kogub rahvast. Samuti võiks korraldada tuletõrje demonstratsioonid, võistlusi. Rongikäigud ja demonstratsioonid tuleksid ühendada mõne rahvakoosolekuga, kus esinetakse kõnedega tulehädahoost ja kuidas sellest hoiduda. Koosolekutel ja rongikäikudel tuleks levitada tuletõrje kirjandust, lendlehti. Muidugi korraldatakse rongikäigu ajal ka karbi- korjandust tuletõrje abinõude heaks. Kui on muusikat kuulda ja midagi näha rahval, siis on nad ka heldemad annetama.

Samuti on soovitatavad korraldada tulekaitse nädalal pidu-õhtud sega eeskavaga, kus tingimata peaks olema kõne tuletõrje, tulekaitse ehk tulekindlustuse üle.

Tulekaitse nädalal tuleb tuletõrjedel nii tegutseda, et terve rahvas sel nädalal elaks tuletõrje ja tulekaitse tähe all. Mida rohkem tuletõrje end liigutab, mida rohkem häält tõstab, seda rohkem hakatakse ka meid tähelepanema ja seda hõlpsamalt leiavad tuletõrje huvid rahuldamist.

Tulekaitse nädala tähtsusest.

Juba mõned aastad korraldab Eesti Tuletõrje Liit nõnda nimetatud „tuletõrje päeva“, kus tuletõrjed karpidega uulitsatel ja korjanduslehtedega majades raha korjavad oma kasuliku tegevuse toetamiseks. Tuletõrje päeva ehk õigem öeldud „tulekaitsepäeva“ otsekohene eesmärk, rahvale juhatust ja seletust anda tuleõnnetuste ärahoidmiseks ja tulega ettevaatlikult ümberkäimises, on mitmel pool tahaplaanile jäänud ehk pole sugugi teostatud.

Tulekahjude arv, mis 1926 a. iga aasta vähenes, on aga möödunud aastal ja ka käesoleval aastal kohutavalt kasvanud ja see asjaolu on Liidu juhatust mõtlema pannud, kas on tuletõrje päev senisel kujul oma otstarbet täitnud ja kas ei tuleks päeva asemel korraldada Lääne Euroopa eeskujul „tulekaitse nädal“, kus rahva tähelepanu tuleb juhtida tulehädahoole peale ja kus

rahvale juhatust tuleb anda, mis teha tuleõnnetuste ärahoidmiseks. Tuletõrjed oma Liidu juhatusega eesotsas on oma põhikirjade järel kohustatud seda tegema. Ja meie võime seda teha, sest tuletõrjed on olemas Eestis igal pool linnades, alevites ja külates. Juba möödunud aastal tegi nende ridade kirjutaja Liidu juhatusele sarnase ettepaneku, kuid tagajärjetult, arvati, jätkub paarist päevast. Kuid tulekahjude statistika räägib teist keelt, tulekahjude arv on kasvanud.

Võiks ju tuleõnnetuste ärahoidmiseks ehk nõuda kõvemat järelvalvet sundmääruste täitmise kohta, võiks ju neid täiendada uute kaugemale ulatavate määrustega, kuid meie praegust rasket majanduslist seisukorda arvesse võttes, ei ole need abinõud hästi läbiviidavad või soovitatavad. Selge on ka, et raske majanduslise seisukorra tõttu on kasvanud

kuritahtliste või spekulatiivsete tulekahjude arv, kuid meil on teada, et selle peale vaatamata 80% kõikidest tulekahjudest on tekkinud rahva hooletuse tõttu. Neid viimaseid tulekahjusid ära hoida, selles seisabgi tulekaitse nädala eesmärk.

Selle „tulekaitse nädala“ jooksul tuleb rahvale kõigi võimalikkude abinõudega ära seletada tulekahjude põhjused ja kõik võimalused neid ära hoida. Selle nädala jooksul ei tohiks leida ühtegi inimest Eestis, kellele võimalik pole olnud ära seletada tule hädaohtu. Selles, igal pool ja ühel ajal korraldatud selgitustöös, seisab selle tähtsus ja mõju. Iga kodanik peaks kord aastas järele mõtlema, mida tema tule läbi jäädavalt kaotada võib ja selleks peavad tule-
tõrjed tõuget andma.

Iga tuletõrje linnas või maal võtku tulekaitse nädala korraldus oma peale, selleks saab ta juhatust ja tarvilikku materjaali Tuletõrje Liidult. Kaasa tõmata tuleks kohapealseid seltskonna tegelasi, kiriku- ja kooliõpetajaid ja teisi haritlasi, kes valmis on oma abi ja jõudu ohverdama selle tähtsa selgitustöö korraldamisele. Sõnas ja kirjas tuleb igal pool rahva poole pöörata ja võimaldada iga ühele seda kuulda, lendlehti tuleks kõikidele välja jagada ja koju saata. Need lendlehed peaksid laiemas rahvahulkade tähelepanu osaliseks saama ja seda ülesannet peaksid täitma tuletõrjujad oma tegevuse piirkondades.

Kõnesid tuleks pidada kõikides majanduslistes ringkondades, linnas ja maal, kirikutes, koolides, seltsimajades, pidudel ja tuletõrje poolt korraldatud demonstratsioonidel. Aineid kõnede jaoks tuleb võtta selleks Liidu poolt kokkuseatud broschüüridest, lendlehtedest ja juhatuskirjadest, mida Liidu ladust saada võib. Ei ole tarvis pikalt kõneleda, see väsitab pealtkuulajaid, kuid kõned olgu selged.

Kuid tuletõrje töö ei ole sellega veel lõppenud. Rahvas teab, et kohal on

tuletõrje, kes end harjutab, ja ettevalmistab võitluseks tulega ja tema oleks petetud, kui tuletõrje tulekaitse nädalal ennast ei näitaks avalikult. Tulekaitse nädalas ettetulevad 2 pühapäeva 24. ja 31. august on selleks ettenähtud, et nendel päevadel võiks ja peaks iga tuletõrje ennast ja oma tööjõudu rahvale näitama. Selleks tuleks korraldada nendel päevadel ehk ka teistel päevadel tulekustutamise manöövreid, tuleks korraldada rongikäike riistadega ja ilma, paraadisi jne. Peale selle võiks ka üldist ahjude, korstnate ja teiste tuleasemete ülevaatusi korraldada vabrikutes, tööstustes ja teistes tulekardetavates töökohtades. Nende ülevaatusete tagajärgedel saab nii mitme tuletõrjuja töö vähenema. Ka kauplused võiks oma akendele tulekaitse abinõusid ehk sellekohaseid plakatisi välja panna.

Väga soovitav ja kasulik oleks tuletõrje nädalal meie noorsoo peale mõelda, kes mängude ja spordiga endid harjutavad, ja neile seletada, et tuletõrjes võiksid nad oma kehalikku osavust ja jõudu ära kasutada rahva heaks. Tuletõrjed on need koondused kus nad oma osavust võivad ülesnäidata ligemise elu ja varanduse kaitseks ja seega rahvale ja riigile tuua suurt kasu.

Kui kõik eelpool öeldud ettevõtted kohtade peal täpselt läbiviidud, siis on tulekaitse nädal oma ülesande täitnud ja meie võime kindlad olla, et lähemas tulevikus saab tulekahjude arv vähenema. See lootus ja usk peaks kõiki seltskonnategelasi ja tuletõrjesid ühendama töö tegemiseks meie rahva ja riigikasuks.

Meil on korraldatud kõiksugu nädalaid, kuid esimest korda korraldatakse 23-31. augustini s. a. tulekaitse nädal, loodan, et selle nädala korraldustööst, mis väljakutsutud tõsistel põhjustel, saab osavõtma kogu Eesti tuletõrje pere oma 36000 mehega ja kogu Eesti rahvas oma kalli isamaa heaks. Selleks head tahtmist ja jõudu.

A. P.

Hoolsusmärkide saajad.

Liidu juhatuse koosolekul, 14. juunil s. a. otsustati annetada hoolsusmargid järgmistele tuletõrjujatele:

Tartu vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Dr. Valter Freymann, Elmar Veckram, Johannes Leppik, Nikolai Kalapüüdja. 2. järgu rist: Jaan Hermann, Heinrich Matze, Egon Eichfuss, Martin Rõõm, Peeter Juck, Hugo Maran, Leo Riese-
mann, Konrad Jakobson. 3. järgu rist: Karl Panksepp, Johan Hendrikson, Hel-
muth Appel. Kuld medal: Richard Sa-
rap, Karl Mullikas Johannes Valter, Hugo
Pensa, Elmar Kurig, Voldemar Koppel,
Aleksander Virkus, Konstantin Strese-
litsky, Oskar Nagel, August Vaino,
Fritz Vallas, Rudolf Seeberg, Hans Sil-
bergleich. Hõbemedal: Karl Krebstein,
Eduard Türna, Artur Veber, Eduard
Grünfeldt, Friedrich Steinberg, Richard
Kukk, Aleksander Lall, Heinrich Küm-
mel, Artur Villemson, Ado Siidam, Ru-
dolf Liblik.

Võru vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Viktor Nikiforov, Alviil Berg, Jaan Kevvai. 2. järgu rist: Hermann Zier, Peeter Reimann, Jaan Kargaja, Johan Glass, August Ebber, Aksel Arras, Viktor Neumann. Kuld medal: Artur Hämalov, Eduard Kalekaev, Jaan Ebber, Samuel Krimp.

I. Tallinna alevi vab. tultõrje üh.: 1. järgurist: Dr. Franz Jakobson. 2. järgu rist: Karl Hanson. Kuld medal: Ar-
ved Kuusk, Jaan Iyanov. Hõbe me-
dal: Alfred Taumann, Eduard Mäe-
murd.

Volta vabriku tuletõrje komando: 2. järgu rist: Karl Stark.

A/S. A. M. Lutheri vabriku vab. tul. komando: 2. järgu rist: Gustav Veidenbaum. Kuld medal: Johannes Pang. Hõbemedal: Madis Türner.

Thomas Clayhills & Sons tul. kom.: 1. järgu rist: Ernst Spohr.

Põhja-Puupapi vabriku tulet. kom.: 1. järgu rist: Konstantin Pavlov.

Haapsalu vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Johannes Paas, Gustav Marley. Kuld medal: Villem Kivi, Aleksander Liin, Aleksander Laagus. Hõbemedal: Fried-
rich Tikker, Aleksander Altom.

Viljandi vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Karl Apfel.

Narva vab. tul. üh.: 3. järgu rist: Aleksander Treiberg.

Tarvastu Mustla vab. tulet. ühing: Hõbemedal: Aleksander Tauts, Jaan Jänes, Jaak Kadaja, Aleksander See-
ren, August Grünberg.

Fitinka vab. tul. üh.: Hõbemedal: Madis Pohjalainen.

Vändra vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Johan Pärman. 2. järgu rist: Fried-
rich Pärman, Andres Jaama, Juhan
Reisko, Hans Virkus, Juhan Jürgens,
Mihkel Harak.

Kloostri vab. tul. üh.: Hõbemedal: Leopold Lessmann, Johan Kadak, Ver-
ner Öunroos.

Jõhvi vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Johannes Anton.

Viru Jaakobi vab. tul. üh. 3. j. rist: Gustav Ambos. Kuldmedal: Martin
Pall.

Rõuge vab. tul. üh.: 2. järgu rist: Oskar Saal, Jakob Hütt, Adolf Assor. Kuld medal: Mihkel Muld, Rudolf Saia, Julius Belovas, Paul Peterson. Hõbe medal: Osvald Perli, Gustav Saar, Ja-
kob Anton, Eduard Rood, Jaan Kõiv.

E. V. Raudtee peatehaste tulet. kom.: Kuld medal: Paul Kärp. Hõbemedal: Anton Villemson.

**Saku õllewabr. teh. tul. kdo. 1. jär-
gu rist:** Hans Neufeldt.

Liidu juhatuse koosolekul 10. juulil otsustati annetada hoolsusmargid järg-
mistele tuletõrjujatele:

Kuresaare vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Robert Treumann. Hõbemedal: Her-
mann Maripuu, Aleksander Tiik, Alek-
sei Aav, Aleksander Järv, Vold. Savik,
Konst. Kane, Johannes Kerves.

Petseri vab. tul. üh.: Kuldmedal: Nikolai Gusev, Ivan Moskvin. Hõbe-
medal: Aleks. Tabolkin, Matvei Gera-
simov, Aleksei Perov, Aleks. Nekra-
sov, Aleks. Moskvin, Aleks. Denisov,
Peter Schnävin, Aleks. Breedis.

Tapa vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Karl Tomberg. Hõbemedal: Juhan
Seiton, Jaan Vodi, Liborius Paal.

Narva linaket. vabr. tul. komando: Hõbemedal: Semjon Smirnoff, Stepan
Sirotin.

Viljandi vab. tul. üh.: Kulmedal: Märt Thalmann, Chaim Millner, Oskar Grünberg, Verner Natus, August Mikk, August Vahesaar, Jaak Trei, Ado Klettenberg, Julius Valter, Voldemar, Elbrecht, Jaan Jaanson.

Põltsamaa vab. tul. üh.: 2. j. rist: Ferd. Russi. 3. järgu rist: Karl Vassil, Peeter Rümmel, Friedrich Sinka, Jaan Olev. Kulmedal: Peeter Voruschkin, August Libe, Peeter Puhk. Hõbemedal: Albert Libe, Johannes Susi, Elmar Peedu, Otto Nurmberg.

Rakvere vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Aleksander Tarkus, Robert Reinomägi, Gustav Kungur. 2. järgu rist: Johannes Veske, Rudolf Tiismann, Magnus Baumann, Eduard Pihlak, Erich Beck. 3. järgu rist: Richard Stökenius. Hõbemedal: Voldemar Tiesel, August Tammes, Johannes Baumann, Karl Tonna, Jaan Nurk, Toomas Pajo, Eduard Veide, Joosep Saul, Anton Kuhlbach, Jaan Utter, Karl Kängsepp.

Kohtla-Järve vab. tul. üh.: Kulmedal: Bernhard Maks. Hõbemedal: Paul Rosenberg, Andres Pertmann, Harald Koppel.

V.-Maarja vab. tul. üh.: 3. järgu rist: Jaan Blauberg. Hõbemedal: Hans Reitel.

Mõisaküla vab. tul. üh.: Hõbemedal: Ado Rauska, Andrei Koolmann, August Elbrecht, Peeter Rauska, Margus Kõdar.

Rõuge vab. tul. üh.: Hõbemedal: Armand Sild, Jaan Belovas, Ernst Nagel.

Varnja vab. tul. üh.: 1. järgu rist: Peeter Mölder, Samuel Johanson. 2. j. rist: Joosep Kübarsepp, Arthur Tammur, August Lillu, Aleksander Kook, Samuel Ratsan.

Laura vab. tul. üh.: 3. järgu rist: Mihail Sinilnikov. Kulmedal: Aleks. Krieks, Grigori Bõstrov. Hõbemedal: Otto Sniker, Ignati Fialkin, Jaan Krumin.

Tulekindlustus 1928 a.

Tulekindlustuse alal tegutsesid 1928 a. 20 ülemaalist aktsia ja ühistegelisel kindlustusseltsil, peale selle veel ligi 400 valla ja teisi kohalikku vastastikku kindlustusseltsil.

Tulekindlustuse summa kasvas 1928 a. ületades aasta lõpuks 1927 a. summa 30% (aktsia seltsidel 14,9%, vastast. kindlustus seltsidel 20,2%). Tulekindlustuste summa oli aasta lõpuks 769,993.000 krooni. Kindlustuste arv oli vastastikku kindlustusseltsidel 196.362. Aktsia seltsidel (peale „Eka“ ja „Turise“) — 65.841. Tulekindlustuste eest said aktsia seltsid preemiaid 2.092.700 krooni, vastastikku kindlustusseltsid 1.012.600 kr. — kokku 3.105.300 krooni.

Tule õnnetuste läbi said kindlustusseltsid kahju 1.420.100 kr. Sellest langes aktsiaseltside peale 1.035.400 kr. ja vastast. kindlustusseltside peale 384.700 krooni.

Üldse saadi 1928 a. tule läbi kahju 2.298.000 kr. Sellest näeme, et tuli hävitab veel väga palju varandusi, mis ei ole sugugi kindlustatud.

Tuletõrje tegelaste üheks ülesandeks on ka kindlustuse propageerimine. Iga hoone, iga ehitus ja varandus mida tuli võib hävitada, peaks kindlustatud olema. See on andeksandmata hooletus ja lohakus, kui elumajad ja majapidamise hooned on kinnitamata. Samuti peaksid kinnitatud olema ka majakraam ja põllutöö riistad, kaubad jne.

Kindlustamiseks ei tulegi nii suuri summasid maksta. Kindlustuse preemiaks tuli 1928 a. keskmiselt iga 1000 krooni pealt maksta, aktsia seltsidel 5,24 kr. ja vastastikku kindlustusseltsidel 3,74 krooni. Nii saab mõne krooni end kindlustada suurte kahjude eest.

Tulekaitse ja selle tähtsusest.

Olen püüdnud Tuletõrje Liidu peakoosolekul viibivate hrade saadikute soovile tulla vastu edasi andes minu poolt seal peetud referaati.

Nagu teada on tuli, kui ta pääseb lahti, üks hirmsamaist vaenlasist inimesele. Võitlus kahjuliku tulega on tuletõrje ülesanne, kuid teine ja mitte vähema tähtsusega ülesanne lasub kaudsel ka tuletõrje peal ja viimasele olen rajanud oma referaadi üldsisu, sest tänini on tuletõrje koondused sellele tähtsale tulekaitse osale liiga vähe aega pühendanud, vaatamata, et see palju kergem teostada ja ka tasurikkam.

Igasugune ootamatult tulev hädaoht muudab teatavalt paljude inimeste otsustusvõimet ning sunnib neid talitustele, missugused rahulikum järeloomõtlemissel neile pärast mitte otstarbekohasteks osutuvad. Oige tihti sünnib see just tulekahjude tekkimisel, iseäranis juhustel, kui juhtub õõ ajal ehk kui perenaine oma lastega — mehe ametis olekul — iseendaga arvestama peab.

Vaatamata, et on loodud parimad abinõud ning mõningad seadused ja määrused tule piiramiseks, näitab tulekahjude arv meil ikkagi tõusvat tendentsi ja seda just seepärast, et inimene leiab ja tarvitusele võtab igasuguseid abinõusid, et üldine töösaavutus oleks produktiivsem, kui see oli vanal ajal.

Inimene püüab selleks ära kasutada viimase võimaluseni kõik looduses leiduvad ja leitavad jõud, iseäranis aga tuld, seal juures ikka enam ja enam endale kahjulikumaks ja kardetavamaks muutuvais variatsioones.

Tugedes sellele, ei tohiks ülearune olla valgustada sellest elemendist tekkivate tulekahjude põhjuseid, hädaohtu, samuti abinõusid ja vahendeid, missuguseid luuakse tulekahjude vastu võitlemiseks, mis koostatult „Tulekaitse“ nimetust kannab.

Tulekaitse, et seda lähemalt ja kergem selgitada, jaguneb kahte peossa ja nimelt: eratulekaitse ja avalik tulekaitse.

Jättes kõrvale avaliku tulekaitse, see on koondused, kes sõna otsekoheses mõttes astuvad tegevusse, kui tuli temale kindlaks määratud piirist üle astub ja tulekahju esile kutsub.

Eratulekaitse — mis tuntud ametlikude nimetuste all, näiteks: tulepolitsei, tulekaitse ametid ja komisjonid, ehk ühesõnaga asutus, missugused tegevuses pea kõigis Lääne Euroopa riikides; kelle ülesanne on luua korraldusi ja ülesseada nõudeid ning ühtlasi seal juures valvab maksmapandud summade määruste ja korralduste täpset täitmist tule hävitava tegevuse vastu. Väljamaal on minul isiklikult võimalus olnud tutvuneda seesuguste korraldustega ja nimelt, et eratulekaitse kohustus vastava seaduse alusel täidavad tuletõrje koondused.

Vast ei ole kõigile arusaadav, miks tuletõrje enda peale on võtnud sarnased tülikad kohustused, seda võiks teha linna-, alevi- ja maa ehitusametid. Pean aga tähendama, et tuletõrje on üks tähtsam riigis olev koondis, kes peab andma abi kodanikkudele mitte ainuüksi tulekahju korral vaid ka teistel puhkudel (v. Tuletõrje seadus). Selleks on ka tuletõrjel palju igasuguseid abinõusid ja vahendeid pääste ja kaitse otstarbeks. Tuletõrje aga ei saa neid siis kohaselt tarvitada ja ära kasutada hoovides, trepikodades ja mujal. Näiteks: trepikoda on liiga kitsas redeli jaoks jne. Et neid abinõusid aga kohastada iga olukorra ja elamu otstarbeks on võimata. Ja nii paistab praegu pea iga tulekahju kohal ühte ja teist silma, mis takistab tuletõrjele tagajärjekast töötamist ning tulekahjud teevad seega suuremat kahju. Seepärast on, usun, kõikidel arusaadav, mikspärast välismaal eratulekaitse kohused ja seega vastutused on tuletõrje ülesannete hulka arvatud.

Tule hävitava jõule juba varakult, see on elamute, tehaste, kaubamajade, koolide, veskite jne. püstitamisel ehk nende ümberehitamisel takistavaid piire ette ehitada on aga hulga kergem ja tasurikkam, kui neid mitte tehes, siis kiirelt levinevale tulele takistusi luua.

Eestis seni, kui sarnane moodus läbiviimata, oleks aga iga tuletõrjuja ja kodaniku kohus omal algatusel hoolt kanda, et tulekahi ei tekiks mitte tema süü ehk hooletuse tagajärjel.

Tulekahjude arv on möödunud aastal üle maa suurenenud ning hävitanud varandusi ümarikult 3.200.000 krooni

väärtuses ja kui arvestada, et iga üksik päev maksis rahvale, ühtlasi ka riigile, keskmiselt 877 krooni ehk ühe kodaniku kohta kr. 2.90, küllalt kena summakeene meie riigi kohta, mis läheb kaotsi rahvamajandusel — kaotsiminevat tööaega ei tasu aga keegi.

Käes on suvi palavate ja kuumade ilmadega, mis igatpidi soodustab tulekahjude levinemist. Igapäev toovad ajalehed kirjeldusi tulekahjude rohkusest. Väga palju hävineb seeläbi varandusi tööstuses ja põllumajanduses. Et tähtis olemas olevaid väärtusi alalhoida, selgitan eratulekaitse korraldusist maal, kuid ka linnas asuvatele tuletõrjetele ei tohiks olla nende teadmine ülearune.

Mõned maavalitsused on neile saadetud määruse kava tulekahjude vastu võitlemiseks maksmapannud. Pean aga tähendama, et õige suur osa on pidanud sellest kavast jääma välja, sest oleks alguses koormav ja raske teostatav olnud; kohapeal ei olda päri igaigasuguste kitsendustega, iseäranis aga uuendustega maal ja seega poleks saavutatud neid tagajärgi, missugused hädavajalikud. See summaäärus on surutud kokku viimse võimaluseni ja temasse on paigutatud kõige hädavajalikumad nõuded ja nende täitmine ei ole koormav. Tähendatud summaääruse lõpposa kõneleb, et järelvalvet teostab ka tuletõrje ja nimelt tuletõrje ühingu juhatuse liikmed. Kohtades, kus see määrus maksmapandud, peaks tuletõrjead kellesse asi puutub, järelvalvet teostama kindlate nõudmistega ja järjekindlusega, kuid ei tohi unustada, et nõudmised ei või olla suuremad, kui seda näeb ette maksmapandud määrus. Ühtlasi tuleks juhtida ka kohal. vallaalitsuse tähelepanu sellele, et maksmapandud määrus täitmist leiaks terves ulatuses. Sest praegu on teada kohti, et maavalitsus on juba mõni aeg tagasi summaääruse maksuma pannud, tuletõrje ühingu juhatuse liikmed aga kahjuks ei tunne vähematki huvi tulekaitse parandamiseks.

Tulekahjude tekkimine maal on praeguse olukorra juures väga kerge, vaatleme ainult õlg- ja peergkatuseid ning neid läbistavaid pragulisi korstnaid. Ehituste liig väike kaugus üksteisest, mitte küllalt kindlad trepid ja palju muud. Vast isegi kogutakse selleks haopinud suure virna hoonete lähedusse, et võimalust anda tulele levine-

miseks? Elamute, aitude ja muude ehituste püstitamisel ja paranduste tegemise otstarbeks maal, peaks nõutama, samuti kui linnas, ehitusluba ja asetusplaan.

Korstnate puhastamine peaks sündima kindlaksmääratud korra järele. Kui ka praegu osalt valitsev majandusline kitsikus täielikult ei luba eraldada ehituste õiget kaugust, siis tuleks vähemalt hoolt kanda, et eluhooned, tallid ja aidad saaks kaitstud tulemüüridega ja et majade katused saaks kaetud kindlama materjaliga. Tuli suureneb tekkivast suurest kuumusest ja lendtulest, mis end teistele majadele kergesti ülekannab. Aknad ja katuste luugid peavad seepärast korralikult ja kindlasti sulgetavad olema, neist ei tohi rippuda välja õled ja heinad. Ka avalikkude hoonete kaitse, pikse eest ei ole ülearune.

Mõningad nõudmised näivad siin vast liialdatud, kui aga arvestades tulekahjude rohkusega maal ja rahalise kahju suurusega on nõudmised põhjendatud ja õige minimaalsed.

Tulega hooletult ümberkäimine annab suurema osa tulekahjudele alguse, see teguviis on aga karistatav. Meie pealinna kohta oli 1560 aastal maksev kaunis karm seadus, mis kõlas järgmiselt:

„Kus tuli lahti läheb — mille eest Jumal hoidku ja avalikuks tuleb, see peab 100 riigitaalriga hõbedas seda parandama, kui tal raha ei ole — peab tema linnast lahkuma.“ — Sellest näeme, et iga tulekahju taheti viimse võimaluseni ärahoida, mikspärast iga kodanik, kelle juures tuli lahti pääsis, pidi suurt rahatrahvi maksma, või lihtsalt õnnetusrongana linnast lahkuma.

Tulega ümberkäimise ja tarvitamise juures peab ikka ja alati järgmist silmaspidama:

Iga isiku pea kohus olgu tule, tuletikkude, plahvatavate ja muude kergesti tuldvõtivate ja tekitavate ainetega ettevaatlikult ümberkäia. Pilduda põlevaid tikke- ja paberossi otse sinna-tänna, kui ka puhastada põlevaid piipe metsas või kohtades, kus on kuivad haod, põõsad ja rohi. Selle alla käib ka tuletegemine ja ilutulestiku korraldamine metsades, hoonete ja kergesti tuldvõtivate ainetega hoiukohtade läheduses. Petrooleumi, bensiini, piirituse ja teiste sarnaste vedelikkude valamine tuleasemetesse, lam-

pidesse jne., kui ka nimetatud vedelik- kude alalhoidmine tule läheduses ehk kuumaks minevatel kohtadel on luba- mata teguviis. Samuti lubamata on ko- guda süse ja tuhka tuldkardevatesse kohtadesse. Tuhk ja söed peavad alahoi- tud saama vastavates tulekindlates nõudes, mis asetatud ruumidesse, kus põrandad ja seinad selle nõu seisuko- hal tulekindlad. Rehe, vihtlemissauna, pesukoja ahjude kütmine samuti ka tule- tegemine sepikodades peab maakohas sündima kindla järelvalve all. Maal tuleb tarvitada ruumides, kus kergesti põlevad ained, nagu linad, õled, heinad, laastud ja sarnased, kinniseid laterna- id ja lampe, neid süüdata põlema väljas- pool neid ruume.

Ka suitsetamine neis ruumes on hä- daohtlik, samuti katusetöödel ning rehe- peksmise juures olgu see hoones endas ehk hoone ligidal masina juures.

Korstnad, tulemüürid, ahjud pliivid, ja teised tuletegemise kohad peavad korralikult ehitatud olema tulekindlast materjalist ja alati puhtad ja korras olema, eriti tööstus ettevõtetes ja ava- likkudes kohtades. Tõrva ja teiste ker- gestes tuldvõtivate ainete keetmine ja valmistamine võib sündida ainult vas- tavalt täiesti tulekindlates ruumes, eran- dina võib seda teha ka väljas, kuid

vaikse ilmaga ja kuni 40 mtr. hoone- test eemal.

Tuleõnnetuste iseäranis metsa põle- miste ärahoidmiseks peaksid isesõitjate aurukatlate ja raudtee vedurite juhid, elamutest ja metsadest möödaskõigul sil- maspidama, et ei lendaks ja ei kukuks välja tulesädemeid ja põlevat tuhka. Selleks peavad korstnatel korralikud sädemetepüüdjad ning tuhakastide ja ahjude ukseid korralikult sulutavad olema.

Kõiki neid loetletuid asjaolusid ar- vesse võttes olgu iga tuletõrjuja kohus juba varakult selgitada oma perele, tee- niijaile ja tuttavaile tulega ümberkäi- misest. Iseäranis tähtis on kergesti tuldkaitavate ainete eemalhoidmine ala- ealiste laste eest, sest lapsed mängivad meeleldi tulega ja nii mõnigi vanem on pidanud selle hooletuse tagajärjel kurbi ja valusaid päivi üleelama.

Alles siis, kui vähemalt iga aasta üks kord kõik ehitused järelvaadatud on eratulekaitse seisukohast ja leitud puudused neis nõudmise peale kõrval- datud, võib arvestada tulekahjude arvu langemisega.

Lõpetan käesoleva referaadi soovi- ga, et ka eratulekaitse korraldamine lähemas tulevikus teostamist leiaks Eesti tuletõrje ühingutes. E. Brett.

Tuletõrje ühingutele.

Käesolevaga teatame, et tuletõrje nädal peetakse sel aastal 23.—31. augusti- ni kus juures karbikorjanduse päevadeks on määratud 23. ja 24. august.

Palume hiljemalt 1. augustiks teatada, kas kavatsete korjandu- sest osavõtta, ning mitme korjanduslehe- ja karbiga, ühtlasi äratähendades mis- sugust korjandusmaterjaali vajate, et teaksime seda Teile aegsasti välja saata. Arvestuse lihtsustuseks saadame nimetatud materjaali lunamaksuga.

Ühtlasi teatame, et kui Ühing soovib kursust korraldada Liidu instruktori juhatusel, palume sellest aegsalt teatada, et saaksime instruktori päivi kohaselt jaotada.

Need ühingud kellel veel Liidu liikmemaks maksmata, palume seda lähemal ajal õiendada. Samuti palume kõiki ühingu- id, kellel „Tuletõrje Teated“ tasumata seda peatselt teha.

Liidu juhatus.

Eesti tuletõrjujad Belgias.

Kuninglik Belgia Tuletõrje Liit pidas 14.—15. juunil Spas oma 36. kongressi. Belgia riigi 100 aastase iseseisvuse pidustuste puhul kutsusid belglased osavõtma oma kongressist ja pidustustest ka välismaade tuletõrje esitajaid. Eestist sõitsid selleks puhuks Belgiasse Eesti Tuletõrje Liidu juhatuse liikmed G. Kemberg ja E. Berggrün. Nemad jutustavad oma reisust järgmist:

Varsti tutvunesime ka Spa tuletõrje peamehe hra Lediniga, kes on ühtlasi ka Spa politsei komissar. Hra Ledin mõistis Saksakeelt ja oli meile tarbe korral tõlgiks. Nagu meie, nii vajasisid ka Läti esitajad tõlki. Peale lätlaste olid Spasse jõudnud ka Jugoslavia ja Tsehho-Slovakkia tuletõrje esitajad.

14. juunil kell 6 õhtul panid nende rahvuste esitajad, kes Spa tuletõrje

Belgia Tuletõrje Liidu kongressist osavõtjad, Spas 15. juuni.

7-ma juuni õhtul, kell 6 sõitsime Tallinnast Stettini, aurik „Ariadne'l.“ Sõit sinna ja edasi Berliini läks harilikul viisil.

Kölnis viibisime ühe öö ja pool päeva. Vaatasime kuulsat Kölni Toomkirikut, mis oma ehitus-viisi ja kunsttööde poolest äratab suurt huvi. Tutvunesime ka Kölni linna tuletõrje korraldusega, mis on üks eeskujulikumaid.

Kölnist läks sõit juba edasi Belgia poole. Spasse jõudsimme 13. juunil, s. a. üks päev enne kongressi algust. Enne meid olid juba sinna jõudnud 4 Läti Tuletõrje Liidu liiget, esimees Rudzitsiga eesotsas.

kongressil viibisid, pärjad Belgia kodukaitsjate mälestussambale. Meie panime ka Eesti Tuletõrje Liidu nimel pärja Eesti värviliste lintidega ja Eesti keelsete pealkirjadega. Üldse pandi kümme pärga. Eesti pärg oma Eesti värviliste lintidega paistis kaugelt silma.

Kell 7. õhtul oli võõraste auks õhtusöök, millest Spa tuletõrje ja linna juhtivad tegelased osavõtsid. Peale selle oli kontsert „Place Royale“ platsil.

15. juunil, kell 9. hommikul oli kõigi võõraste avalik vastuvõtt, suures kasiino saalis, Belgia Tuletõrje Liidu juhatuse, linna, ministeeriumi ja sõjaväe esitajate poolt. Peeti tervituskõnesid

ja joodi klaas veini. Kõnedest äratas suuremat tähelepanu ühe Belgia kindrali kõne kes tänu avaldas tuletorje esitajatele ilusate pärgade eest langenud kodukaitsjate mälestus sambale.

Kell 1/211 hommikul algas kuningliku Belgia Tuletörje Liidu aasta koosolek, mida juhatas Belgia Liidu esimees kolonel Goossens.

Koosolekul valiti peale Prantsuse, Tsehho-Slovakkia, Jugoslavia, Inglise, Hollandi, Italia ja Läti tuletorje esitajate, ka Eesti Tuletörje Liidu esitajad hrاد Kemberg ja Berggrün, Belgia Tuletörje Liidu auliikmeteks ja anti neile sellekohased aumärgid rinnal kandmiseks.

Kell 2 algas rongikäik. Rongi eesotsas sammusid kõik auvõõrad, nende hulgas ka Pariisi tuletorje komendant Pouderoux.

Kell 1/26 algas tuletorje võistlus, endise kasiino hoone juures oleval platsil. Auvõõraste jaoks oli ehitatud tribüün.

Iga rahvuse esitajate kohale oli ülesseatud nende riigi lipp. Ka Eesti riigi lipp lehvis uhkelt meie peade kohal, vägeva Inglise ja Italia lippude vahel, kuhu olid meie platsid määratud.

Võistlustest võtsid osa ka Prantsuse tuletorjed. Võistlusi oli tore vaadata, mehed olid hästi väljaõpetatud ja tegid omi harjutusi hästi, nii auto- kui mootorpritsidega, ronimistega ja päästekottidega olla laskmisega. Seal aga juhtus väga kurb õnnetus, mis ühel tuletorjajal elu nõudis. Kaks meest ronisid korraga kasino katusele, seal katuse äärest asuvast paksust tsement barjeerist kinni hakates, läks see katki ja mõlemad langesid all olevale katusele, kus üks mees peatuma jäi, teisele kukkusid aga rasked tsemendi tükid peale ja saadud hoobi mõjul langes mees alla kivitrepile, kus sai silmapilkselt surma. Surma saanu oli Prantsusmaalt, Colmari linna tuletorje liige, abielus, kahe väikese lapse isa, 35 a. vana.

Selle kurva juhtumise tõttu lõpetati kohe kõik pidustused Spas.

Spa on väheldane linnakene 8000 elanikuga, kuulub oma tervisevee allikatega. Seal tervisveel on pea kõik kuningad ja keisrid käinud.

16. juuni hommikul sõitsime ühes Läti ja teiste tuletorje esitajatega omnibussiga Liège linnanäitusele. Sõit kestis umbes tunni aega. Näitus oli suurepärase, millesarnast meie omal maal ei suuda ettekujutada.

Lièges sõidutati meid omnibussidel ka tuletorje kasarmuid vaatama.

Meile näidati kõiki nende sisseseadeid, tulekustutus riistu jne. Neil on seal viis tuletorje jaoskonda. Tulekahjudel toimetatakse kustutustööd otsekohe hüdrantidest, sest neil on veesurve väga tugev, kuni 5 atmosfääri, Neil on küll olemas ka auru- ja käsi- pritsid, kuid neid tuleb väga harva tarvitada. Meeskonna ja abinõude kohaleveoks on neil igas jaoskonnas autod.

17. juuni õhtul sõitsime rongiga Brüsseli, kus oli kokku kutsutud rahvusvaheline tuletorje kongress.

18. juuni hommikul kogusime kõik esitajad arvult 35 (13 riigist), Brockere platsile, et sealt ühiselt sõita vaatama Brüsseli tuletorje asukohti. Brüsselis on 15 tuletorje jaoskonda, igas linna osas üks. Kõik on palgalised tuletorjajad, kokku 230 meest. Tuletorje jaoskonnad on suurepärasead, nagu näiteks Schaerbeekis. Igal pool valitseb piinlik puhtus ja kord, nii et rõõm vaadata. Pritsiruumis on kuni 10 autot: autoprits, autoredel, haigeveoauto, tuletorje riistade (voolikute) auto jne. Mõnes vähe- mas jaoskonnas, kus ainult 9 meest, on siiski 3 autot. Pritsikuuri ruum on valge, kahhel kividega kaetud, põrand kiviparkett, valatud, nii et katki ei lähe. Uksed käivad lahti nii, et auto juht ise autos olles neid nõoriga tõmmates võib avada. Igal pritsikuuril on oma töö- koda treipingiga ja muude abinõudega, millega vähemad remondid koha peal ära tehakse.

Meid võeti igal pool sõbralikult vastu, linna esitajad tervitasid, üks pidas tervituskõne isegi viies keeles.

Kell kaks algas Brüsseli raekojas rahvusvaheline tuletorje kongress. Kongressi juhatas Pariisi tule- torje komandant Pouderoux. Kongres- sist võttis osa ka Belgia siseministeeriumi direktor. Prantsuse keelsed ette- kanded tõlgiti kohe ka Inglise ja Saksa keele.

Kongress kestis umbes 3 tundi. Peale selle kostitati meid raekoja teises saalis linna valitsuse poolt teega. Sellest võtsid osa ka Brüsseli linna valitsuse liikmed ja linna tegelased abikaasadega kokku umbes 300 inimest.

Samal õhtul paluti meid osavõtma Brüsseli sõjaväe mängudest, mis korraldati Belgia 100 a. juubeli puhul.

Sõjamängud korraldati suures Grand Hallis, kus oli umbes 50.000 pealtvaatajat. See hoone on üks suurimaist ehitusist. Ümberringi kahekordsed tribüünid, keskel nii suur ruum, et sõja mängudest võis korraga osavõtta 60 ratsameest, 18 kahurit, igal 6 hobust ees, peale selle jalavägi. Peeti terveid lahinguid.

19. juuni hommikul käisime kella 9—12-ni omnibussidega vaatamas linna ümbrust. Pärast seda korraldas kongressi esimees omalt poolt saadikutele lõuna söögi, hotel „Taverne Royales.“

Õhtupoolikul kestis kongressi istang edasi.

Kell 8 õhtul oli Belgia Tuletõrje Liidu poolt korraldatud suureviisiline pidusöök, kus peeti hulk kõnesid ja lasti elada tuletõrjujaid.

Brüsselist sõitsid mitmed ära, kuid teised sõitsid edasi Antwerpeni, näitust vaatama, kus ka kongressi lõpukoosolek peeti.

Antwerpenis sõideti kell 1/2 10 hommikul näitusele, kus ühes näituse komitee liikmetega ja Antwerpeni tuletõrje ülema saatel vaadati tulekaitse sisseseadeid, mis eraldi näituse jaoks ehitatud.

Suur pumbamaja, tugeva jõuliste elektri turbiin pumpadega asus jõe ääres, kust algas 150—200 m/m läbimõõduga tulekaitse torustiku võrk, selle kõrval veemängude ja purtskaevude torustik eraldi. Kõik näituse paviljonid, mis suuremalt jaolt olid ehitatud tulekindlast materjalist, igaüks 2—300 meetrid pikad, 10—15 meetrit kõrged, olid varustatud hüdrantidega ja voolikutega. Kõik hüdrandid olid ühenduses tulekahjust teatamise aparaatidega, mis oma korda olid ühenduses kõigi näituse tuletõrje jaamadega ja peale selle veel linna tuletõrjega. Tulekaitse oli siin sama viimase võimaluseni läbiviidud nagu Lièges. Tulekaitse pumbad andsid 30.000 liitrit vett minutis.

Kongress mis Brüsselis pooleli jäi, peeti näituse platsil — istungite ruumis — lõpule.

Lõpusõnas ütles kongressi juhataja, Pariisi tuletõrje komandant Poudroux järgmist: „Enne kui meie lahkume, tahan Teid tänada Teie abi ja vaeva eest, mida nägite täites oma rasket ja väsitavat ülesannet, mis praeguse kuumuse juures eriti raske oli. Ma ei nimeta kedagi isiklikult, sest siis peaksin ma ju kõiki üksikult nimetama. Ma tahaksin marmorisse ja bronzisse graveerida nende nimed igaveseks, kes osavõtsid ühe asutuse loomisest, mis tänapäev veel vaevalt tuntud, kuid mille suurust, auväärilikkust ja piiramatut inimarmastust kord terves maailmas ülistatakse. See päev tuleb, kus selle suursuguse ja auväärilise asutuse ennastsalgav töö on selge igale ühele.“

Tuletõrje sõdurid, tehnikerid ja mehed kes teie oma vankumata kohuse täitmisega, tähelepanematult alati ohvriks tuues oma vabadust ja isiklikku julgeolekut, olete kaasa aidanud rahvusvahelise tuletõrje ja tulekaitse komitee asutamisele, et täiendada ja kindlustada kaaskodanikkude julgeolekut ühe kardetavamaga hädaohu vastu.

Teie olete sellega võrdlematu ja peaaegu üleiniimlist eeskujut annud oma ennastsalgavusest.

Need kes ühe silmapilgugi kahtlesid meie töö tagajärgede üle, võivad end rahustada. Rahvusvaheline tuletõrje ja tulekaitse komitee on asutatud. Ta ei saa enam kunagi kaduma. Rahvusvahelise komitee asutamise päev Brüsselis saab sissekantud inimsugu edu aastaraamatusse ja inimeste südamesse. Rahvad ja valitsused ei saa seda kunagi lubama, et see mälestussammas, mis on ehitatud tungist vastastikkuse kohuse täitmisele, saaks hävinema. Kuis võiks nad äraõelda materjaalse toetuse andmise asutusele, mis nende kestvut julgeolekut kindlustada püüab.

Mu härrad, kui meie kõik oleme annud oma kaaskodanikkudele, siis lubage lootat ka nende tänulikkuse peale.

Uskuge mind, meie lootus ei peta meid. Lõpuks, kui meie ise enda juures ei kahtle, miks peaksime siis teiste juures kahtlema?

Lahkumise silmapilk on tulnud. Selle kuulsusrikka mineviku nimel, kelle esitajad meie oleme, palun ma, minu härrad, ka tulevikus kindla usuga ja kustumata ligemise armastusega kokku hoida.“

Pärast seda oli näituse komitee poolt kongressi saadikutele hommikueine (Lunch), kus peeti veel viimased kõned ja hüüti nägemiseni Pariisis — tuleval aastal.

Pärast lõunat sõideti nende saadikutega, kes veel kohale jäid, vaatama Antverpeni sadama tuletõrjet, kus üks tuletõrjelaev demonstreeris oma võimet vee andmises.

Õhtul käidi veel St. Nicolai linnakeses, sealse vabatahtliku tuletõrje peamehe lahkel kutsel, vaatamas ja tutvunemas nende tuletõrjega ja tuletõrje abinõudega. Oli seal 40 meest vabatahtlikke.

Järgmisel päeval algas sõit koju poole. Kõigist nähtust ja kuuldust jäi sügav mulje. Väljamaal on tuletõrje vahakord võõraste tuletõrjajate vastu eriti sõbralik ja südamlük. Eesti osavõtt rahvusvahelisest tuletõrje kongressist ja rahvusvahelisest Tuletõrje Liidust võib tuua Eestile ainult kasu, kuna see tutvustab meid võõrastega ja suurendab sõpruse sidemeid.

Soome Tuletõrje Liit kahekümne aastane.

Soome Tuletõrje Liit (Suomen Yleinen Palokuntaliitto) pühitseb tänavu oma 20. aastast juubelit.

Tuletõrje Liidu asutamise mõtet käsitati juba 1906. aastal, Oulus peetud üldisel tuletõrje kongressil, kus ka otsustati Liit asutada ja valiti komisjon asutamise eeltööde korraldamiseks. Eeltöödeks kulus veel mitu aastat, kuni Liit 1. jaanuarist 1910. a. ametlikult algas oma tegevust.

Kindlustusseltsid ja teised asjast huvitatud asutused annetasid Tuletõrje Liidule rahasumme, korraldati rahaline loterii ja nii koguti kapitali Liidu tegevuseks. Ühtlasi lubasid kindlustusseltsid kõigi Liidu liikmeteks olevate linna tuletõrje ühingute tulekustutus abinõud maksuta kinnitada tule vastu.

Esimesel aastal oli Liidul liikmeid 59. Liikmemaksu maksid linna ühingu 50 penni ja maaühingud 25 penni iga oma liikme kohta; palgalised komandod 3 marka.

Soome Tuletõrje Liidu tegevusest tuleks nimetada kõige pealt liikmeteühingute revideerimine. Iga ühingu peab vähemalt üks kord aastas Liidu poolt ülevaadatud ja revideeritud saama. Selleks on terve Soomemaa jagatud 8 piirkonda. Piirkond vastab ühe lääni ehk maakonna piiridele, ainult Pori ja Turu läänid on kokku üks piirkond. Revidentideks on nende piirkondade linna tuletõrjede peamehed, Vaasa läänis Kokkola aleviku tuletõrje

peamees. Revideerimise ehk ülevaatuse päevast antakse ühingu aegsasti teada. Ülevaatuse kohta seatakse kokku aruanne, millest üks eksemplar saadetakse Liidu juhatusele, teine revideeritavale ühingu. Revidentidele või ülevaatajatele soovitatakse kohal viibida mitu päeva, et võimalik oleks tuletõrjajatele anda õpetust ja juhatust. Revideerimise eest makstakse tasu 150 mrk. (1500 senti) päevas, õpetuse päeva eest 120 marka (1200 senti). Peale selle on prii reis ja maksetakse rohkem kulutatud aja eest tasu 25 marka tunnist.

Teiseks korraldab Liit aastas 4—5 kursust, mis peetakse mõne linna ühingu juures.

Kolmandaks on Soome Tuletõrje Liit igal aastal väljaannud mitmesuguseid lendlehti ja lühemaid õpperaamatuid tuletõrjajatele, nagu: „Vabatahtliku tuletõrje harjutused“ jne.

Liit annab tuletõrjajatele abi, kes tulekustutamisel saanud vigastuste tõttu rohkem kui kolm tööpäeva kaotanud. Täieliku töövõimetuse korral antakse toetust 1500 marka, surmakorral 3000 marka.

Soome Tuletõrje Liidul on nelja liiki au ehk hoolsusmärke.

Liidu märki võib kanda iga Liidus oleva ühingu liige. Liidu aumärk antakse ainult neile, kes tuletõrje alal üldtähtsusega tööd teinud ehk tulekustutamisel erilist tähtsat tööd teinud. Liidu aumärgi „ansiomerki“ põhimäärused võeti vastu 1923. a. Seitsme

aasta jooksul on Liidu aumärki annetatud ainult 30 inimesele. 1925. a. asutati veel teine aumärk, nii nimetatud kohalik hoolsusmärk (paikallinen ansio-merki), mis antakse üksikute ühingute liikmetele kohaliste teenete eest. 1928. a. asutati veel teenistusemärk, mida antakse pikemaajalise teenistuse eest tuletõrje alal. Kõige vähem aeg teenistuse märgi saamiseks on 10 aastat. Üks isik võib ainult ühte teenistuse märki kanda. Saab ta uue märgi, tuleb endine tagasi anda, kui ühing nii otsustab.

Soome Tuletõrje Liit on igal aastal valitsuse poole pööranud abiraha saamiseks, alguses anti toetuseks üsna väikesi summasid, 5—10.000 S. marka, kuid 1927. a. sündis selles asjas pööre. „Palosuojelus yhdistykse“ hinge ja juhataja Leo Pesoneni väsimata töö tagajärjel määras valitsus, tuletõrje toetuseks 360.000 S. marka ja sellest sai

Tuletõrje Liit 60.000 S. marka (600.000 senti) omale.

Nagu meil, nii on ka Soome Tuletõrje Liit võidelnud lõbustusmaksu kaotamise eest, on valitsusele saatnud mitmesuguseid märgukirje jne. Tuletõrje seaduse eelnõu valmistamisest võttis Liit osa, kuid senini pole see seadus kahjuks veel parlamendi poolt vastu võetud.

Praegu on Soome Tuletõrje Liidus 169 tuletõrje ühingut. Nendel ühingutel on järgmised tulekustutus abinõud: 27 autopritsi, 52 meeskonna ja riistade kohaleveo autot, 105 suuremat mootorpritsi, 32 väiksemat mootorpritsi, 22 aurupritsi, 167 käsipritsi ratastel, 227 kantavat käsipritsi, 400 hüdropulti, 1100 keemilist tulekustutajat, 141.000 meetrit voolikuid, rededeid 355 tükki, suitsumaskesid 122 tükki, vooliku kärusid 170 tükki. Tuletõrje abinõude väärtus 20 miljoni Soome marka.

Rootsi tuletõrje tegevusest.

Rootsi Üleriikline Tuletõrje Liit pidas 28—29. juunil oma aasta koosolekut, kus päevakorras oli aasta aruanne, valimised ja peale selle veel viis referaati tuletõrje, tulekaitsesse ja kindlustuse asjusse puutuvatest küsimustest.

Üleriiklises Liidus oli läinud aruande aasta lõpuks 493 ühingut.

Üleriiklise Liidu sissetulek oli 1929 a. 4.307.63 kr. ülejääk eelmisest aastast 16.131.10 krooni.

Väljaminekuid 15.052.33 kr., suuremaks väljaminekuks oli instruktorite ehk konsulentidele tasu.

1930 a. eelarve järele loodetakse saada sissetulekuid 20.000 Kr. Selle

hulgas on valitsuse abiraha 2.000 kr. ja kindlustusseltsidelt 13.000 Kr.

Üleriiklise Liidu üheks kavatsuseks on instruksiooni kursuste korraldamine, mille kuludeks on määratud 1.000 krooni.

Tuletõrje nõuandjatena (instruktoritena) tegutsesid 11 meest, nendest olid kuus tuletõrje peameest ja kaks ülembrandmeistrit.

Rootsi Üleriikline Tuletõrje Liit on aasta jooksul Liidu kuld hoolsusmärki annetanud ainult ühe, samuti ühe hõbedase ja kaks bronsist.

Liidu häälekandja „Brandkärstidskrift“ ilmub juba kaheteistkümnendat aastat.

Uus tuletõrje ühing.

Paatsalu valla vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatause asukoht Paatsalu vallas, Läänemaal.

Tapa küla vabatahtlik tuletõrje ühing on omale uue nime registreerinud: „Tapa-Kuru vabatahtlik tuletõrje ühing“.

Uued Tuletõrje Liidu liikmed.

Liidu juhatuse koosolekul 14. juunil s. a. võeti Liidu liikmeteks vastu järgmised tuletõrje ühinged:

- 1) Seliste vabat. tuletõrje ühing.
- 2) Nõmküla-Koigi " " "
- 3) Loona " " "
- 4) Kogula " " "
- 5) Balti Puuvilla vabriku tul. kom.
- 6) Rakvere valla v. t. ü. „Valve“.
- 7) Tahkuranna vab. tul. üh.
- 8) Tailova " " "
- 9) Rikholdi " " "
- 10) Uuemõisa " " "

Liidu juhatuse koosolekul 10. juulil s. a. võeti Liidu liikmeteks vastu:

Kähri	vab. tuletõrje ühing	Võrumaalt,
Moshna	" " "	Petserimaalt,
Rannu	" " "	Tartu
Talli	" " "	Pärnu.

Liidu juhatuse liikmete ametid.

Möödunud Liidu peakoosolekul, 15. juunil, s. a. valimistega uuendatud Liidu juhatus pidas oma esimest koosolekut 10. juulil s. a. Koosolekul jagas juhatus, juhatuse liikmete ametid järgmiselt: Liidu esimeheks valiti Aleksander Punga (endine), esimehe abideks: C. Stockmar ja F. Vahtmeister (endised), laekahoidjaks H. Klaus (uus), varahoidjaks Gustav Kemberg, sekretäriks S. Songi, varahoidja abiks K. Lorenz, ametita juhatuse liikmeks E. Berggrün.

Liidu kaupade ja märkide müügi- kohad Pärnus ja Narvas.

Liidu juhatuse koosolekul 14. juunil s. a. otsustati asutada Pärnus hra K. Lorenzi kaupluse- ja Narvas J. Essensoni kaupluse juures Liidu märkide ja kaupade müügiks abikauplused, ilma vahekasu maksmiseta, tingimisel, et iga kuu läbimüügist saadud summa saaks Liidule äratasutud.

Küsimused ja vastused.

Küsimus 1. Esimeheks valitud tegev liige kuulub oma ametis olemise ajal jaoskonda, missuguses vormis ilmub tema paraadile ja kus on tema koht, kui tema paraadi vastu ei võta ja paraadi võtab vastu keegi teine.

Küsimus 2. Auliikmed kuuluvad jaoskondadesse, kannavad tegevliikme vormi, ja mõned kes ennem olnud jaoskonna juhatajad kannavad juhataja kiivreid ja endiseid kuldpaguneid, kus on nende koht paraadil ja missuguses vormis, ja kui auliige on praegu jaoskonna juhataja. Kas juhatab tema oma jaoskonda ka paraadil?

Vastus 1. Tuletõrje põhikirja § 33 põhjal esitavad tuletõrjet esimees ja peamees. Kui esimees paraadi vastu ei võta, vaid keegi teine väljaspoolt, siis saadab esimees ühes peamehega paraadi vastuvõtjat isikut. Mundrit võib ta kanda, kui tegev liige ja peale selle käesidet nagu tuletõrjuja käsiraamatus lhk. 26 seletatud.

Vastus 2. Eelminev seletus on ka maksev siin mundri kandmises. Täidab auliige jaoskonna juhataja kohuseid, siis seisab ta rivis oma jaoskonnas, vastasel korral seadvad auliikmed endid üles komando paremal tiival. Kui mõned auliikmed enam tegevad ei ole komandos ja neile peakoosoleku poolt lubatud ei ole endist mundrit kanda, siis tuleb neil väljatulla auliikme käesideme ja vormi mütsiga, mundri kandmise ettenähtud korras.

Tuletõrjujad,

valmistage tulekaitse
nädala vastu!

Üleriiklise Tuletõrjeliidu väljaandel on ilmunud ja saadaval
Liidu laos Tallinnas, Pikk tän. nr. 43.

Tuletõrjuja
käsiraamat

Koostanud A. Pirker.

415 lhk. Hind 125 senti, postiga 140 ja
lunamaksuga 160 senti.

Tuleõnnetuste
põhjused ja nende
ärahooldmine.

Suurel arvul tellides 5 senti eks.

Tähelepanuks

tuletõrje ühingutele.

Käsipritse

mitmesuguses suuruses on alati saada
Liidu laos, Tallinnas, Pikk tän. nr. 43

hinnaga

Kr. 450.— ja 550.—

Voolikud tulevad eraldi muret-
seda, neid pritsiga kaasa ei anta.

Hinnakiri

Üleriiklise Tuletõrjeliidu laos olevate tuletõrje-
abinõude kohta.

Lao asukoht: Tallinnas, Pikk t. 43. Telefoni nr. 5-79.

N I M E T U S	Hind kr.	N I M E T U S	Hind kr.
Adjutandi-paelad, suured . . . tk.	11.—	Signaal-pasunad, suured 42 cm. tk.	5.25
Faklid, petroleumi, vasest . . . "	5.50	" " 14 cm. "	1.50,
Hüdropult vasest "	35 ja 40	" " 17 cm. nikeld. "	2.—
Isoleer-tangid "	2.50	" " 180/mm. 2 hääl "	4.25
Karabiiner suur "	4.25	Tulekahju teatamiskoha sildid "	1.50
" keskmine "	2.50 ja 3.50	Turva prits Nr. 4 (hüdropult) plek "	40.—
" väike "	—,90	Tärnid, pagunid, suured, kullat. "	—50
Karguprits "	60.—	" väikesed, hõbet. "	—35
Kiivrid meeskonnale "	11.50	" jaoskonna I—V, R. W. "	—28
" ronijatele "	13.—	Auto-märgid "	—60
" ülematele "	17.—	Tõrvikud "	—85
" peamehele "	18.—	Veetorujuhe 2" vindiga ehk Storz "	20.—
Kiivri embleem "	2.—	" 2 1/2 Storz "	22.—
" roset "	.50	Voolikud-spiraal 32 mm (1 1/4) meet. "	5.—
Kirves, paraadi "	20.—25.—	" " 38 " (1 1/2) " "	6.25
" töömehe, varreta "	3.50	" " 44 " (1 3/4) " "	7.25
Kirve-tupp nahast "	2.25	" " 52 " (2) " "	7.75
" vask "	4.—	" " 57 " (2 1/4) " "	9.—
Kukla-kaitsed "	2.50	" " 63 " (2 1/2) " "	10.—
Kummirõngad 2" "	—20	" " 74 " (3) " "	13.—
" 2 1/2 "	—25	" " 88 " (3 1/2) " "	18.—
" 3" "	—35	" väljaviske "	
Käesidemed juhatusel liikmetele "	20.—22.—	" 32 mm (1 1/4) "	1.50
Lipuvarda kullatud otsad "	20.—25.—	" 38 " (1 1/2) "	1.70
Mundri-nööbid suured — kullatud "	—10	" 44 " (1 3/4) "	1.90
" — kuldamata "	— 8	" 52 " (2") kuni 12 atm. "	2.—
" väiksed — kullatud "	— 8	" 52 " (2") " 25 atm. "	2.10
Rinnamärgid väiksed, kuld ja hõbe "	—75	" 57 " (2 1/4) " 12 " "	2.40
Liidu-märgid, hõbetatud, "		" 63 " (2 1/2) " 12 " "	2.50
juhatusel liikmetele "	1.50	" 70 " (2 3/4) kuni 25 atm. "	2.75
bronks, lihtliikmetele "	1.50	" 74 " (3") " 12 " "	3.00
Teenistus-märgid, kõik aastad "	50.—	Vooliku parand. nööbid, vasest tk. "	—30
Hoolsusmärk, kõrgem "	8.—	" riie meeter "	1.50
I. klassi rist ühes dipl.	6.50	" lappim.klam.38 mm (1 1/2") tk. "	—90
II. hõbe "	6.—	" " 44 " (1 3/4") " "	1.—
III. " "	5.—	" " 52 " (2") " "	1.10
Medal, kuld "	4.50	" " 63 " (2 1/2") " "	1.25
hõbe "	—40	Vööd meeskonnale tk. "	4.25
Mütsi-märgid, kullatud "	8.50	" voodriga tk. "	6.—
Nöörid ronijatele "	55.—	Vöö-riie meeter "	1.50
Nöörridel 8 sülda "	2.40	Vööõõngad vask tk. "	3.75
Pootshaagid "	6.—	Ambrid-puldaniist tk. "	3.50
harulised "		Ühend. vindiga 32 mm (1 1/4) "	7.50
		" " 38 " (1 1/2) " "	7.75
		" " 44 " (1 3/4) " "	8.—
		" " 52 " (2") " "	8.50
		" " 52 " (2") Storz "	8.—
		" " 63 " (2 1/2) " "	12.50
		" " 74 " (3") " "	19.—
		Korjamise karbid "	1.—

Ostu juures tuleb ettenäidata seltsi poolt väljaantud volitus, sest laost vööõrastele ei müüda.